

LA CRÒNICA

I ara, el que va passar el 12 de setembre



Sánchez Piñol, entre Guillem Terribas i Jordi Grau Foto: JORDI RIBOT/ICONNA.

JORDI CAMPS I LINNELL

Assistir a un acte literari d'Albert Sánchez Piñol és disfrutar d'una lliçó d'història, de literatura i, com a bon antropòleg de formació que és, d'una autèntica sessió sobre la condició humana. Actualment és un dels nostres escriptors estel·lars, capaç tant de vendre llibres a cabassos (250.000 exemplars de *Victus*, traduït a setze idiomes i amb els drets cinematogràfics venuts) com de demostrar que passa olímpicament precisament d'això, de ser *escriptor estel·lar*. No s'està de baixar del pedestal aquesta figura consagrada, inventada segons ell pels francesos –“sempre tenen la culpa de tot”, diu sorneguer–, des que van decidir d'un dia per l'altre carregar-se Déu i substituir-lo per altres tipus de divinitats: escriptors, intel·lectuals...

Això va succeir durant la Revolució Francesa, aquest període històric al qual ben aviat arribarem si, tal com desitja, i el deixen fer, va completant la sèrie literària de deu volums de *Victus* que té al cap. Ahir a la biblioteca Carles Rahola de Girona, plena a vessar, va presentar la segona entrega, *Vae Victus*. No va parar de xerrar durant una hora i mitja –tampoc de firmar exemplars després– amb un discurs fluid i ben articulat gràcies al saber fer dels seus interlocutors –el periodista Jordi Grau i el llibreter Guillem Terribas– i les intervencions d'un públic entregat. Va quedar clar que fa literatura amb rigorositat històrica, però també que més enllà de la història escriu grans

llibres d'aventures. I, com defensa sempre, amb la pretensió de desmuntar els mites romàntics per oferir una visió realista d'aquells esdeveniments mundials que ara explica des de l'òptica d'un català, l'enginyer Martí *comesllargues* Zubiría. En aquesta ocasió, per narrar tot el que va succeir l'endemà de la tragèdia: què va passar el 12 de setembre? “Doncs una repressió brutal, *gore* i maquiavèl·lica”, en què tant viatgem a l'Amèrica on els indis es rebel·len i l'esclavatge és tot just incipient, com tornem a una Catalunya on apareixen personatges com Carraslet, “el nostre particular Jesse James”. I que tota tragèdia s'ha d'explicar en clau d'humor, Sánchez Piñol ho demostra. Tant escrivint com parlant.

[Desar la notícia al meu compte](#)

NOTÍCIES DE ...

Girona

PUBLICAT A

El Punt Avui. Comarques Gironines

19-12-2015, Pàgina 26